

Haaltert-Kleine Dries

januari 2026

J. VAN NUFFEL

DL&H-Nota

Colofon

Project
Haaltert Kleine Dries
Nota rapportage verdere verwerking
Nota ID: 28237
Archeologienota ID: 26743

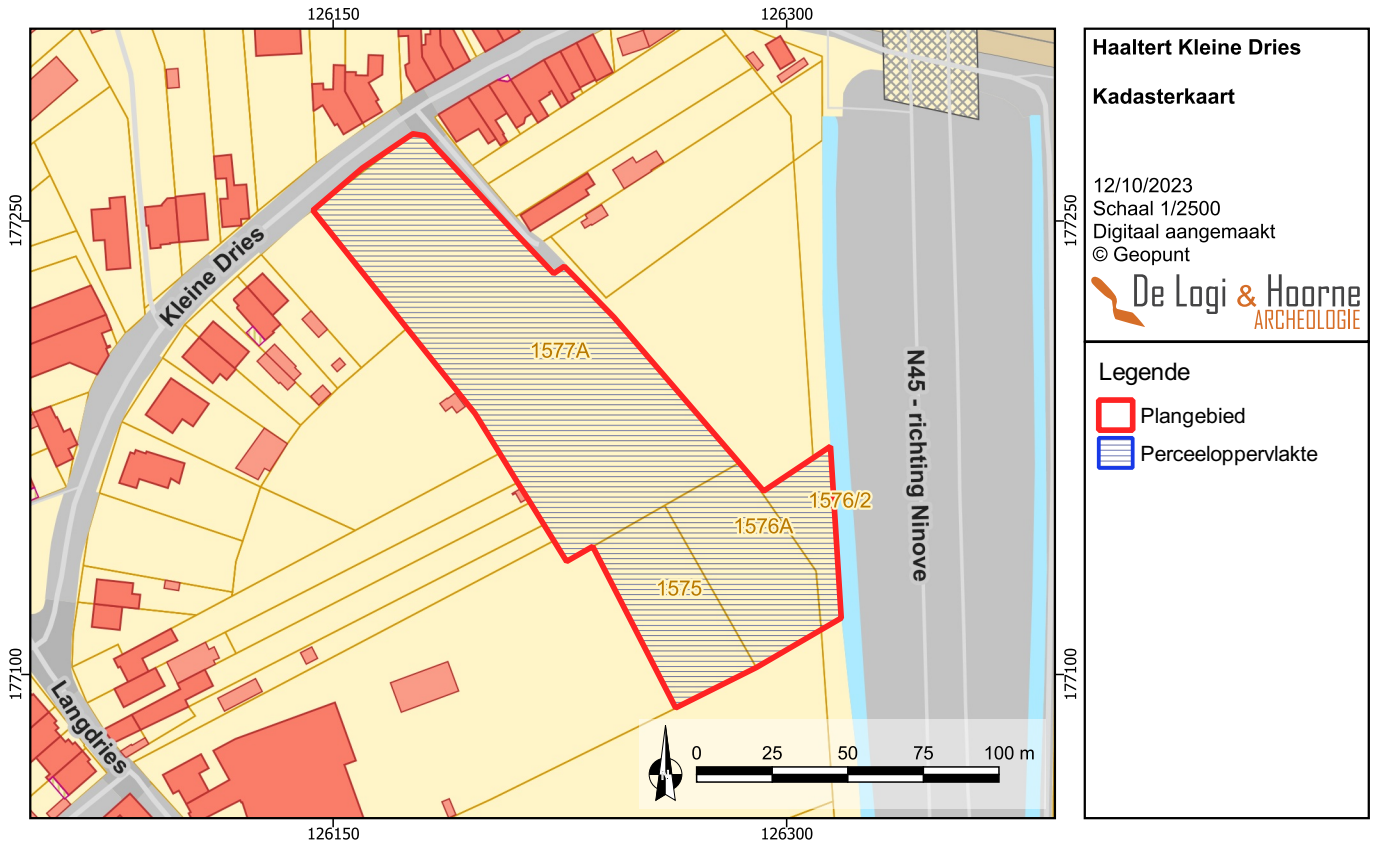
Erkend Archeoloog:
De Logi & Hoorne bv
OE/ERK/Archeoloog/2015/00052
Canadezenlaan 1A
9991 Adegem
BTW BE 0845.028.465 RPR Gent
www.dl-h.be

DL&H Archeologienota
© 2026 – De Logi & Hoorne bv

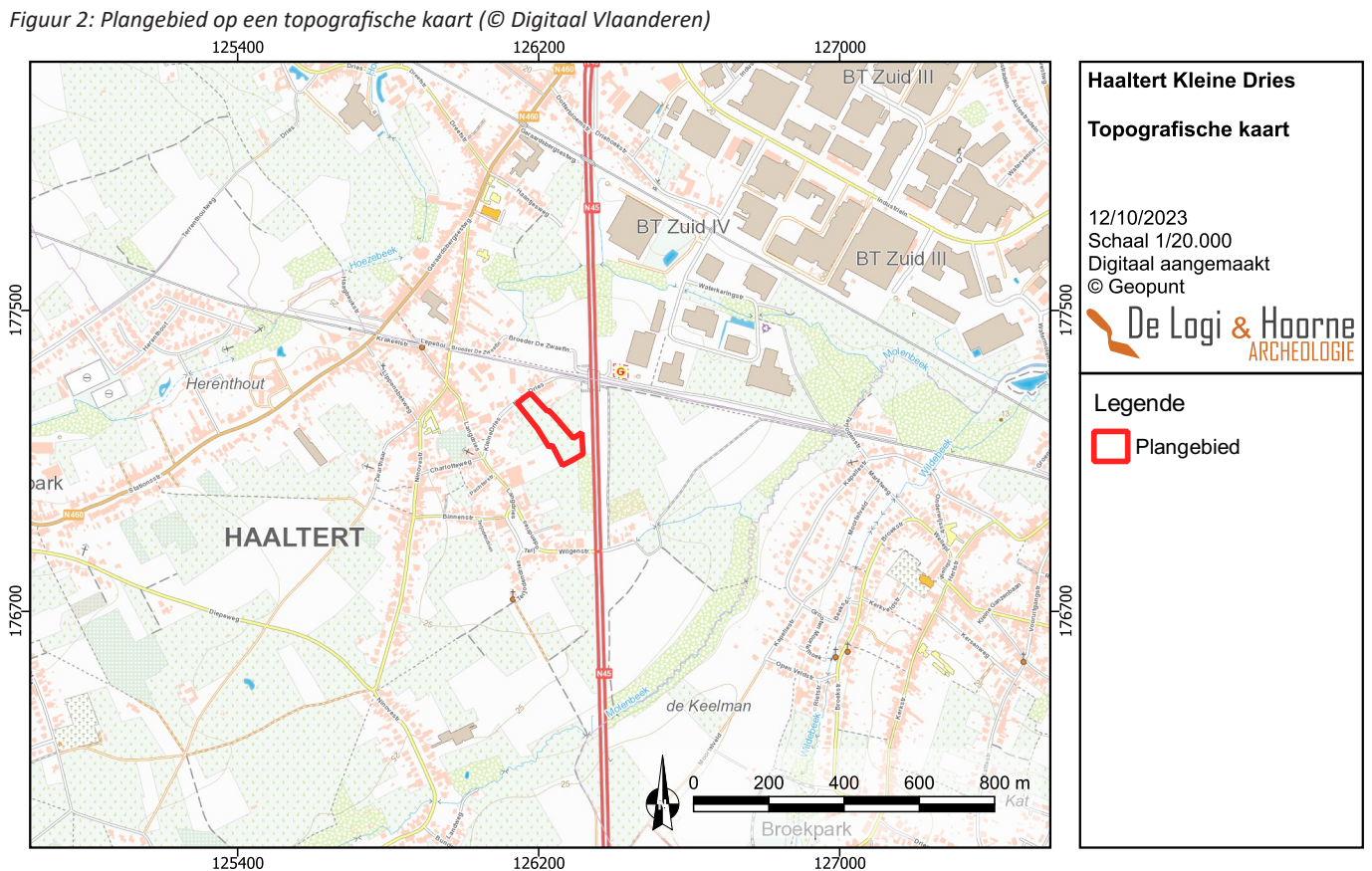
Niets uit deze publicatie mag vermenigvuldigd worden, opgeslagen in geautomatiseerde gegevensbestanden en/of openbaar gemaakt worden onder enige vorm of wijze ook (digitaal, mechanisch, door fotokopie) zonder toestemming van De Logi & Hoorne bv

Inhoud

DEEL 1: VERSLAG VAN RESULTATEN	5
Abstract	5
HOOFDSTUK 1: NATUURWETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK	5
1. Beschrijvend gedeelte	5
1.1. Administratieve gegevens	5
1.2. Onderzoekskader	6
1.2.1. Vraagstelling	6
1.3. Onderzoeksstrategie en -methode	6
1.3.1. Motivering en onderzoeksdoel	6
1.3.2. Onderzoeksmethode en inbreng geconsulteerde specialisten en wetenschappelijk advies	7
2. Assessmentrapport	7
2.1. Methoden, technieken en criteria	7
2.2. Het sporenbestand	7
2.2.1. Spoor 000104	9
2.3. Waardering van de botanische resten	9
2.4. Resultaten ¹⁴ C-onderzoek	9
2.5. Resultaten fysisch-antropologisch onderzoek	12
2.6. Conservatie-assessment	13
2.7. Confrontatie met de archeologische voorkennis	13
2.8. Beantwoording onderzoeksvragen	13
2.9. Synthese	14
3. Bibliografie en bijlagen	16
3.1. Bibliografie	16
3.2. Bijlagen	17
3.2.1. Waardering botanische resten	17
3.2.2. ¹⁴ C-onderzoek	17
3.2.3. Fysisch antropologisch onderzoek	17
DEEL 2: PROGRAMMA VAN MAATREGELEN	18
1. Gemotiveerd advies voor het al dan niet moeten nemen van maatregelen	18
1.1. Volledigheid uitgevoerde onderzoek	18
1.2. Bepaling van de maatregelen	18

Figuur 1: Projectgebied op de kadasterkaart (© Digitaal Vlaanderen)

Figuur 2: Plangebied op een topografische kaart (© Digitaal Vlaanderen)

DEEL 1: VERSLAG VAN RESULTATEN

Abstract

Voor de ontwikkeling op een terrein langs de Kleine Dries in Haaltert werd een archeologienota opgesteld en opgevolgd door een landschappelijk bodemonderzoek en een proefsleuvenonderzoek op het terrein. Het enige relevante spoor bleek een geïsoleerde kuil te zijn dat ondermeer aardwerkfragmenten, een wrijfsteen, menselijk bot en houtskoolpartikels bevatte.

De vulling van het spoor werd in bulk ingezameld. Het zeefresidu bleek in aanmerking te komen voor verder natuurwetenschappelijk onderzoek. Er werd een ¹⁴C-onderzoek en een fysisch-antropologisch onderzoek uitgevoerd. De waardering van de botanische resten, leverde verschillende graankorrels op, maar een verdere analyse op de resten zou geen verdere informatie opleveren. De resultaten van het ¹⁴C-onderzoek, in combinatie met de studie van het aardewerk wijzen wellicht op een geïsoleerd crematiegraf, of een geïsoleerde kuil of kuil die toebehoorde tot een weggeërodeerde nederzetting uit de midden bronstijd. Het spoor kan met een zekerheid van 95,4% gedateerd worden tussen 1430 en 1290 v. Chr. De studie van het weinige menselijk botmateriaal wees erop dat er wellicht snel na het overlijden werd gecremeerd. Dit gebeurde bij een vrij hoge temperatuur van zo'n 800°C. Door de sterke fragmentatie kon het geslacht, de leeftijd, noch eventuele pathologieën worden bevestigd. Tijdens het proefsleuvenonderzoek werden geen aanwijzingen aangetroffen voor de aanwezigheid van een eventuele kringgreppel of palenkrans. De aangetroffen kuil situeert zich binnen de topzone van het projectgebied. Het valt bijgevolg niet uit te sluiten dat dergelijke structuren of andere geassocieerde nederzettingssporen werden weggeërodeerd of lokaal werden afgetopt.

Crematieresten of nederzettingen uit de midden bronstijd zijn slecht gekend in de ruime regio. Dit onderzoek vormt in ieder geval een aanvulling op de bestaande kennis over de midden bronstijd in Zuid-Oost-Vlaanderen.

Met de uitvoering van dit natuurwetenschappelijk onderzoek is het kennispotentieel dat met het proefsleuvenonderzoek is gegenereerd volledig uitgewerkt. Er wordt geen verder onderzoek geadviseerd.

HOOFDSTUK 1: NATUURWETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK

1. Beschrijvend gedeelte

1.1. Administratieve gegevens

Projectcode proefsleuvenonderzoek:	2023H74
Sitecode:	HAA-KLD-23
Nummer van het wettelijk depot:	Niet van toepassing
Erkende archeoloog:	De Logi & Hoorne bv OE/ERK/Archeoloog/2015/00052
Locatie projectgebied:	Haaltert, omsloten door Kleine Dries, Langdries en N45.
Bounding box (Lambert72):	punt 1: min. X: 126143,31; max. Y: 177088,46 punt 2: max. X: 126318,50; min. Y: 177279,38
Kadaster:	Haaltert, Afdeling 1, Sectie B: 1575, 1576/2, 1576A & 1577A
Oppervlakte plangebied:	1,21ha
Termijn veldwerk:	22 augustus 2023
Termijn rapportage:	25 augustus 2023 t.e.m. 27 januari 2026
Betrokken actoren en specialisten:	Jana Van Nuffel (erkend archeoloog) Johan Hoorne (veldwerkleider) Lisa Malfliet (assistent aardkundige) Matthieu Boudin (KIK)
Kadasterkaart:	Figuur 1
Topografische kaart:	Figuur 2

Figuur 3: Zicht vanuit het zuiden op het proefsleuvenonderzoek

1.2. Onderzoekskader

1.2.1. Vraagstelling

Deze nota heeft als doel het archeologisch potentieel van de aangetroffen structuren tijdens het proefsleuvenonderzoek langs de Kleine Dries in Haaltert volledig uit te werken. Na het opstellen van de nota (ID28237) bleven enkele onderzoeksvragen onvoldoende beantwoord. Tijdens het proefsleuvenonderzoek werd een geïsoleerde kuil onderzocht waarin handgevormd aardewerk werd aangetroffen. Na het opgraven van deze structuur was verder natuurwetenschappelijk onderzoek nodig op de vulling die als bulkstaal werd meegenomen. Concreet is het bulkstaal gezeefd, gedroogd en uitgeselecteerd waarna een waarderend onderzoek op de botanische resten, een ¹⁴C-datering en fysisch-antropologisch onderzoek mogelijk bleek op het residu.

De afronding van het onderzoek kan pas gebeuren na het beantwoorden van volgende onderzoeksvragen:

- *Wat is de datering van het spoor?*
- *Zit er relevante informatie vervat in de macroresten? En zo ja, wat kan afgeleid worden van het landschap en de economie?*
- *Is de kleine fractie verbrand bot determineerbaar als menselijk?*
- *Welke elementen wijzen op een mogelijke interpretatie, en wat is die?*
- *Is deze context plaatsbaar in de bestaande kennis in de omgeving?*

1.3. Onderzoeksstrategie en -methode

1.3.1. Motivering en onderzoeksdoel

Het proefsleuvenonderzoek langs de Kleine Dries in Haaltert had betrekking op een onderzoekszone van zo'n 1,21ha. Met uitzondering één grote kuil werden geen relevante sporen vastgesteld op het terrein. De kuil werd tijdens het proefsleuvenonderzoek reeds volledig geregistreerd en bemonsterd. Gezien de hoge dekkingsgraad van het proefsleuvenonderzoek en het ontbreken van andere sporen in de sleuven werd er niet verwacht dat er zich nog andere relevante sporen op het terrein bevonden. Het viel evenwel niet volledig uit te sluiten dat er nog geïsoleerde sporen tussen de sleuven in lagen. Het kennispotentieel werd echter als eerder laag ingeschat, waardoor ook geen maatregelen voor een vervolgonderzoek op terrein nodig waren.

Na de verschillende vooronderzoeken op het terrein zijn de meeste onderzoeksvragen betreffende het archeologisch potentieel van het terrein beantwoord. Toch resten nog enkele site-specifieke onderzoeksvragen, met betrekking tot het opgegraven spoor. Hoewel duidelijk was dat het ging om een spoor uit de metaaltijden, diende het aangetroffen aardewerk in detail bestudeerd te worden om tot een goede datering te komen. Daarnaast was het noodzakelijk om de genomen bulkstalen uit te zeven en na te gaan of er nog verbrand bot aanwezig was. Indien dit het geval was, kon fysisch-antropologisch onderzoek eventueel nog meer informatie opleveren over geslacht, leeftijd en specifieke pathologie van de overledene. Bovendien kon een ¹⁴C-datering meer informatie opleveren over een concrete datering.

1.3.2. Onderzoeksmethode en inbreng geconsulteerde specialisten en wetenschappelijk advies

De relevante inhoud van het aangetroffen spoor werd na registratie tijdens het proefsleuvenonderzoek ingezameld. Het bulkstaal werd voorzichtig nat uitgezeefd door De Logi & Hoorne bv, op een maaswijdte van 0,5 en 2mm, en vervolgens in een gecontroleerde omgeving gedroogd. Het gedroogde residu werd manueel uitgesorteerd waarna het aanwezige botmateriaal werd uitgepikt.

Het botmateriaal uit het staal werd onderzocht door Marit Vandenbruaene. De fragmenten werden hierbij beschreven met aandacht voor technische elementen zoals het gewicht, de afmetingen, de fragmentatiegraad, de aanwezige lichaamsverdeling, de verbrandingsgraad, en krimpingspatronen. Indien af te lijden uit de botfragmenten werden ook biologische elementen beschreven zoals het geslacht, musculatuur, leeftijd, eventuele ziekten of pathologieën en andere afwijkingen. Na deze analyse werd een deel van het botmateriaal onderworpen aan een ¹⁴C-datering.

Ook de aardewerkvondsten werden voorzichtig nat gewassen en in eenzelfde stabiele omgeving te drogen gelegd. Het aardewerk werd beschreven in een databank en van de herkende, relevante vormen werden technische tekeningen gemaakt door middel van 3D-scanning.

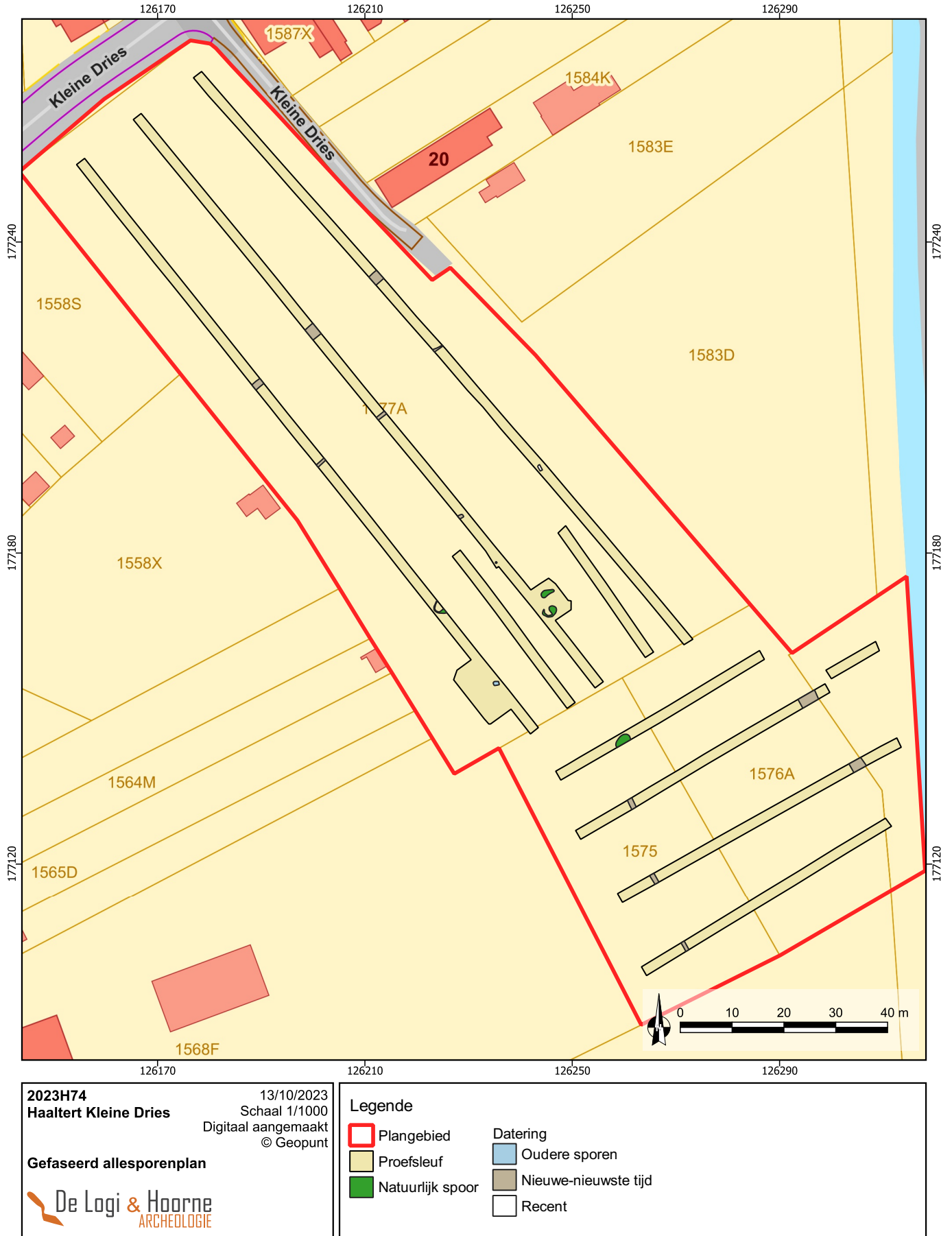
De resultaten van deze onderzoeken werden uiteindelijk samengebracht met de archeologische gegevens en geïntegreerd in dit verslag.

2. Assessmentrapport

2.1. Methoden, technieken en criteria

Dit assessmentrapport omvat alle informatie afkomstig uit het natuurwetenschappelijk onderzoek, met name al de relevante gegevens die door de uitvoering van het proefsleuvenonderzoek, het ¹⁴C-onderzoek en het fysisch-antropologisch onderzoek over het projectgebied en de relevante sporen verzameld kunnen worden en bijdragen tot het bekomen van een maximale kenniswinst over het plangebied. Om dit laatste te bereiken worden de verzamelde gegevens met elkaar vergeleken, geconfronteerd en samengelegd.

Alle aangemaakte gegevens — dit omvat deze nota, de foto's, de figuren, de lijsten, de plannen kaarten en lagen in GIS — worden digitaal bewaard op minstens twee individuele dragers zodat ze bij vernietiging van één drager niet verloren zijn.

Figuur 4: Allesporenplan met aanduiding van de fasering (© Digitaal Vlaanderen)

2.2. Het sporenbestand

Het proefsleuvenonderzoek leverde in totaal 19 sporen op, waarvan 14 antropogeen van aard. 4 sporen werden als natuurlijk gedetermineerd. Hiervan slechts één kuil archeologisch relevant. Het overige sporenbestand werd opgemaakt uit gracht- en greppelsegmenten uit de nieuwe en nieuwste tijden.

2.2.1. Spoor 000104

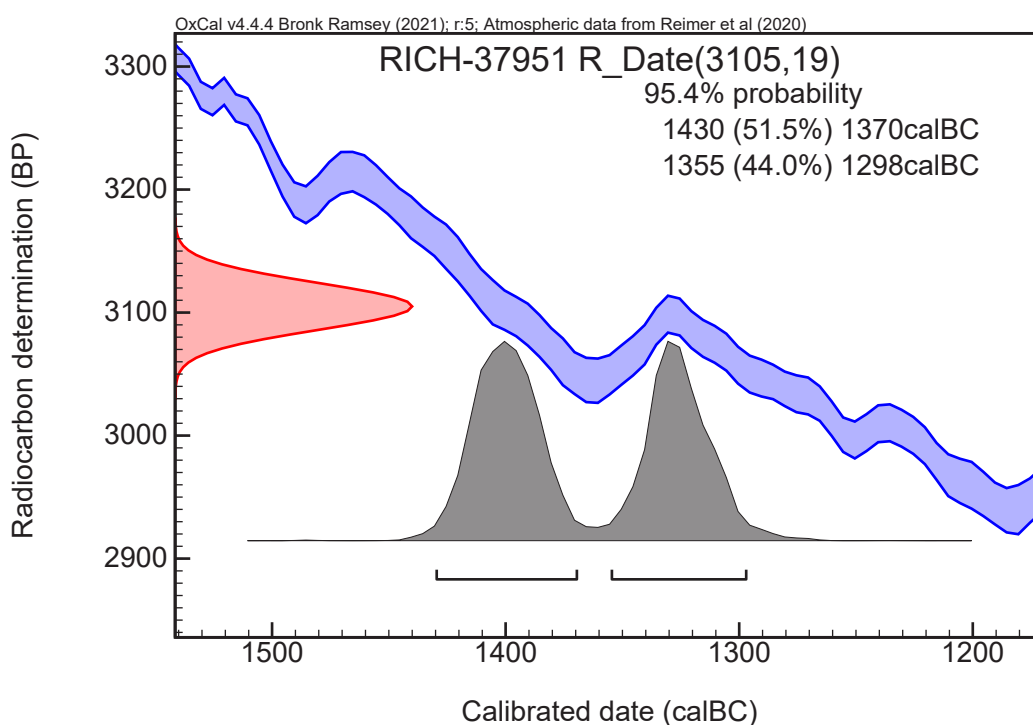
Centraal langs de westelijke grens van het projectgebied situeerde zich één duidelijk ouder spoor. Het gaat om kuil 000104. In het vlak gaat het om een eerder afgerond rechthoekige structuur van 1,08m lang en 0,75m breed. De vulling is variabel lichtgrijs tot donkergrijs, maar uitgelooft en met een vage aflijning. Licht acentraal bleek een aardewerken recipiënt aanwezig te zijn. In doorsnede vertoont de kuil een min of meer vlakke bodem op ongeveer 0,14m onder het opgravingsvlak. De vulling is net als aan het oppervlakte eerder uitgelooft met veel sporen van bioturbatie die het doorsnijden en een kleur die varieert van donkergrijs over lichtgrijs tot zelfs bijna wit. De vulling werd integraal in staal genomen.

Aan het oppervlakte was al duidelijk dat er een aardewerken pot was aangesneden. Het bleek te gaan om de onderkant van een handgevormde pot die erg grofwandig is (tot bijna 3cm dik), met een vershraling van zowel schervengruis als enig organisch materiaal. In totaal zijn 5 bodemfragmenten (750g) en 5 wandscherven (174g) gerecupereerd. De bodem is eerder vlak, maar over de verdere vorm kan door het ontbreken van de bovenkant van de pot geen informatie gewonnen worden. Mogelijk gaat het om de bodem van een zware bronstijdurne. Uit de vulling is ook nog een stuk natuursteen (322g) gerecupereerd. Dit fragment bestaat uit ijzerhoudende zandsteen en is aan de bodem glad afgewerkt, waardoor het mogelijk om een wrijfsteen gaat. De vulling van de pot zelf werd eveneens uitgezeefd, maar leverde geen extra informatie op. De kuil bleek wel enig verbrand bot te bevatten, alsook houtskoolinclusies.

2.3. Waardering van de botanische resten

In het staal werden geen onverkoalde plantenresten teruggevonden als gevolg van slechte conserveringsomstandigheden voor deze kwetsbare materiaalgroep. Er werden echter wel veel houtskoolpartikels en verkoalde graankorrels waargenomen. De meeste graankorrels waren van broodtarwe. Eén graankorrel bleek afkomstig te zijn van gerst. Enkele tarwekorrels werden

Figuur 5: Gekalibreerde datering op spoor 000104 (@ Oxcal)

Figuur 6: Kijkvenster 1001 met spoor 000104

Figuur 7: Doorsnede op kuil 000104

2023H74 HAA-KLD-23 PSL

Spoornummer: 000104

Datum: 22/08/2023 12:47:45

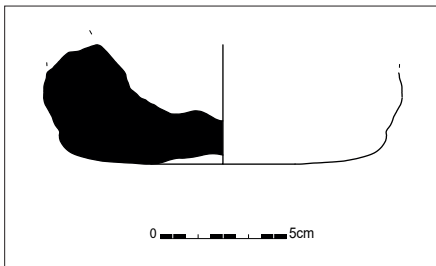
Figuur 8: Kuil 000104 in het vlak

Figuur 9: Detail van kuil 000104 in doorsnede

Figuur 10: Natuursteen uit kuil 000104, mogelijk een wrijfsteen

Figuur 11: Tekening van het aardewerk (schaal 1:3)

Figuur 12: Selectie van het aardewerk uit kuil 000104

Figuur 13: Kleine hoeveelheid aangetroffen bot (© Marit Vandenbruaene)

geselecteerd voor ^{14}C -datering, maar een analyse van het staal kon niet meer informatie opleveren dan deze die al tijdens de waardering werd verkregen. Op botanische gronden bleek het staal derhalve niet analysewaardig (VAN HAASTER & VAN WAIJEN 2025:3).

2.4. Resultaten ^{14}C -onderzoek

Het ^{14}C -onderzoek werd uitgevoerd door Mathieu Boudin (KIK) en het rapport zit integraal in bijlage bij deze nota (BOUDIN 2025).

De datering op een een tarwekorrel (RICH-37951) resulteerde in $3105 \pm 19\text{BP}$. Dit komt overeen met een gekalibreerde datering met 68,2% zekerheid tussen 1420 tot 1310 v. Chr. Er bestaat verder voor 95,4% zekerheid over een datering tussen 1430 en 1290 v. Chr.

2.5. Resultaten fysisch-antropologisch onderzoek

Het staal bevatte slechts een minieme hoeveelheid botmateriaal (minder dan 1g in totaal) dat ook slecht bewaard bleek waardoor het niet in aanmerking kwam voor een verdere analyse.

Op basis van de kleur van het botmateriaal (krijtwit) wordt wel verwacht dat tijdens de crematie een temperatuur werd behaald van zo'n 800°C. De botfragmenten vertoonden ook een typisch craquelé krimpingseffect wat er op wijst dat het bot wellicht kort na het overlijden werd gecremeerd.

2.6. Conservatie-assessment

De bewaringsgraad is omwille van het handgevormde aspect van het aardewerk vrij slecht tot matig, maar stabiel. Conservatie is niet aan de orde. De gezeefde stalen wordt zoals gesteld in de Code van Goede Praktijk, bewaard in droge, luchtdichte containers. Alle aangemaakte gegevens — dit omvat deze nota, de foto's, de figuren, de lijsten, de plannen, kaarten en lagen in GIS — worden digitaal bewaard op minstens twee individuele dragers zodat ze bij vernietiging van één drager niet verloren zijn.

2.7. Confrontatie met de archeologische voorkennis

Het aangetroffen spoor situeerde zich net op het hoogste deel van het projectgebied, op een heuvelflank die richting het oosten afhelt. Door het gebrek aan sporen werd beslist om deze zone intensief te onderzoeken met de aanleg van twee uitbreidingen op de proefsleuven in de vorm van kijkvensters en twee extra tussenliggende sporen. Rond het spoor werd er dus plaatselijk naar een bijzonder hoge dekkingsgraad gestreefd. Hierbij werden echter geen andere relevante sporen meer aangesneden. Bijgevolg kan verondersteld worden dat het effectief om een geïsoleerd spoor gaat, dat niet toebehoort tot een zone of associatie met andere sporen. Door de situering van de kuil op de topzone van het projectgebied, valt het niet volledig uit te sluiten dat er sprake is van een slecht bewaarde zone, gezien het oorspronkelijke reliëf lokaal kan afgetopt zijn.

Een ¹⁴C-datering op de vulling van de kuil resulteerde met een zekerheid van 95,4% in een datering tussen 1430 en 1290 v. Chr. Het aangetroffen vondstmateriaal lijkt deze datering geenszins tegen te spreken. Er werd wellicht de onderkant van een dikke handgevormde urne of pot aangetroffen, die een datering in de midden bronstijd kan ondersteunen. Bovendien werden enkele fragmenten gecremeerd menselijk botmateriaal aangetroffen, die de theorie van een geïsoleerd crematiegraf of alleszinds een kuil met menselijke resten lijken te bevestigen. Andere funeraire sporen (zoals een kringgreppel of palenkrans) of nederzettingssporen werden niet aangetroffen tijdens het proefsleuvenonderzoek. In de ruimere omgeving zijn wel enkele sites uit deze periode aangetroffen en onderzocht, maar de kennis over deze periode blijft zeer beperkt.

2.8. Beantwoording onderzoeksvragen

Met de uitvoering van het geadviseerd natuurwetenschappelijk onderzoek kon het archeologisch potentieel van het projectgebied in Haaltert verder uitgewerkt worden. Op basis van het proefsleuvenonderzoek en het aanvullende natuurwetenschappelijk onderzoek kunnen de onderzoeksvragen als volgt beantwoord worden:

- Wat is de datering van het spoor?

Op basis van het aangetroffen aardewerk en de ¹⁴C-datering wordt het spoor met een zekerheid van 95,4% gedateerd in de midden bronstijd B, tussen 1430 en 1290 v. Chr.

- Zit er relevante informatie vervat in de macroresten? En zo ja, wat kan afgeleid worden van het landschap en de economie?

Na de waardering van de macroresten, bleek het staal niet analysewaardig. Wel werden in het staal een aantal graankorrels aangetroffen. De meeste graankorrels waren van broodtarwe. Eén graankorrel was van gerst. Dergelijke elementen wijzen op de aanwezigheid van een landbouwsamenleving in de (directe) omgeving.

- Is de kleine fractie verbrand bot determineerbaar als menselijk?

Het aangetroffen bot werd als menselijk bot gedetermineerd, maar door de minieme

hoeveelheid, dat ook slecht bewaard was, bleek een verdere analyse onmogelijk.

- Welke elementen wijzen op een mogelijke interpretatie, en wat is die?

Op basis van de morfologie van de kuil, het aangetroffen aardewerk, het menselijk botmateriaal en de ¹⁴C-datering kan de kuil geïnterpreteerd worden als een geïsoleerd graf, of een geïsoleerde kuil of kuil die toebehoorde tot een weggeërodeerde nedezerzetting.

- Is deze context plaatsbaar in de bestaande kennis in de omgeving?

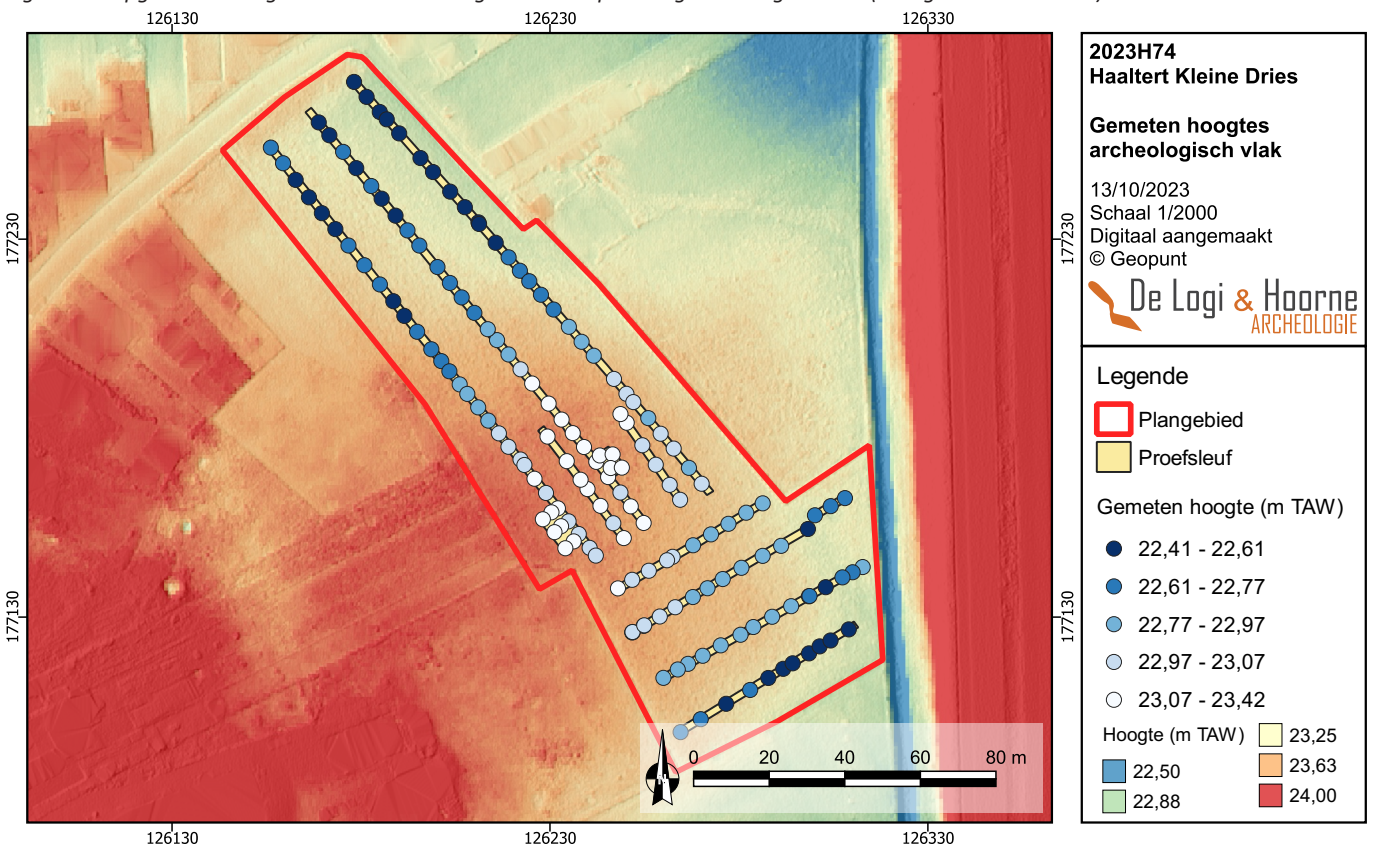
Kuillen met crematieresten uit de midden bronstijd zijn slecht gekend in de ruime regio. De nieuwe onderzoeken vormen bijgevolg een nuttige aanvulling op de bestaande kennis over midden bronstijd B in Zuid-Oost-Vlaanderen.

2.9. Synthese

Voor de ontwikkeling op een terrein langs de Kleine Dries in Haaltert werd een archeologienota opgesteld en opgevolgd door een landschappelijk bodemonderzoek en een proefsleuvenonderzoek op het terrein. Het enige relevante spoor bleek een geïsoleerde kuil te zijn dat ondermeer aardewerkfragmenten, een wrijfsteen, menselijk bot en houtskoolpartikels bevatte.

De vulling van het spoor werd in bulk ingezameld. Het zeefresidu bleek in aanmerking te komen voor verder natuurwetenschappelijk onderzoek. Er werd een ¹⁴C-onderzoek en een fysisch-anthropologisch onderzoek uitgevoerd. De waardering van de botanische resten, leverde verschillende graankorrels op, maar een verdere analyse op de resten zou geen verdere informatie opleveren. De resultaten van het ¹⁴C-onderzoek, in combinatie met de studie van het aardewerk wijzen wellicht op een geïsoleerd crematiegraf, of een geïsoleerde kuil of kuil die toebehoorde tot een weggeërodeerde nedezerzetting uit de midden bronstijd. Het spoor kan met een zekerheid van 95,4% gedateerd worden tussen 1430 en 1290 v. Chr. De studie van het weinige menselijk botmateriaal wees erop dat er wellicht snel na het overlijden werd gecremeerd. Dit gebeurde bij een vrij hoge temperatuur van zo'n 800°C. Door de sterke fragmentatie kon het geslacht, de leeftijd, noch eventuele pathologieën worden bevestigd. Tijdens het proefsleuvenonderzoek werden geen aanwijzingen aangetroffen voor de

Figuur 14: Opgemeten hoogtes van het archeologische vlak op een digitaal hoogtemodel (© Digitaal Vlaanderen)

aanwezigheid van een eventuele kringgreppel of palenkrans. De aangetroffen kuil situeert zich binnen de topzone van het projectgebied. Het valt bijgevolg niet uit te sluiten dat dergelijke structuren of andere geassocieerde nederzettingssporen werden weggeërodeerd of lokaal werden afgetopt.

Crematieresten of nederzettingen uit de midden bronstijd zijn slecht gekend in de ruime regio. Dit onderzoek vormt in ieder geval een aanvulling op de bestaande kennis over de midden bronstijd in Zuid-Oost-Vlaanderen.

Met de uitvoering van dit natuurwetenschappelijk onderzoek is het kennispotentieel dat met het proefsleuvenonderzoek is gegenereerd volledig uitgewerkt. Er wordt geen verder onderzoek geadviseerd.

3. Bibliografie en bijlagen

3.1. Bibliografie

BOUDIN M, 2025. *Radiocarbon dating rapport 2008.09839*, Brussel.

MALFLIET L., HOORNE J. & DE LOGI A., 2023. Haaltert-Kleine Dries. *DL-H-nota*, Adegem.

VANDENBRUANE M, 2025. *Crematierestenonderzoek. Fysisch antropologisch onderzoek van de menselijke verbrande resten uit archeologische opgravingen.*

VAN HAASTER H. & VAN WAIJEN M., 2025. Selectieadvies. Waarderend onderzoek aan botanische macroresten en pollen en 14C-selectie van stalen van de vindplaatsen Haaltert-Kleine Dries, Westrem-Binnenkouter, Deinze-Filliersdreef, Maldegem-Oud Schepenhuis en Sint-Denijs-Westrem The Loop, velden 13/17. *BIAX-rapport*, Zaandam.

Geraadpleegde website:

<https://cai.onroerenderfgoed.be/> (geraadpleegd op 26/01/2026)

(De Centrale Archeologische Inventaris is een inventaris van tot nog toe gekende archeologische vindplaatsen. Vanwege het specifieke karakter van het archeologisch erfgoed dat voor ons verborgen zit in de ondergrond, is het onmogelijk om op basis van de Centrale Archeologische Inventaris met zekerheid uitspraken te doen over de aan- of afwezigheid van archeologische sporen. De aan- of afwezigheid van archeologische sporen dient met verder archeologisch onderzoek vastgesteld te worden.)

3.2. Bijlagen

3.2.1. Figurenlijst

Figuur 1: Projectgebied op de kadasterkaart	4
Figuur 2: Plangebied op een topografische kaart	4
Figuur 3: Zicht vanuit het zuiden op het proefsleuvenonderzoek	6
Figuur 4: Allesporenplan met aanduiding van de fasering	8
Figuur 5: Gekalibreerde datering op spoor 000104	9
Figuur 6: Kijkvenster 1001 met spoor 000104	10
Figuur 7: Doorsnede op kuil 000104	10
Figuur 8: Kuil 000104 in het vlak	11
Figuur 9: Detail van kuil 000104 in doorsnede	11
Figuur 10: Natuursteen uit kuil 000104, mogelijk een wrijfsteen	12
Figuur 11: Tekening van het aardewerk (schaal 1:3)	12
Figuur 12: Selectie van het aardewerk uit kuil 000104	12
Figuur 13: Kleine hoeveelheid aangetroffen bot	12
Figuur 14: Opgemeten hoogtes van het archeologische vlak op een digitaal hoogtemodel	14

3.2.2. Waardering botanische resten

3.2.3. ¹⁴C-onderzoek

3.2.4. Fysisch antropologisch onderzoek